ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА: ПРОБЛЕМИ, ПРІОРИТЕТИ ТА НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ

Росінська А. Ю.
Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», м. Харків

У минулому столітті розпочалася інформаційна ера. На сьогоднішній день інформаційні технології стали джерелом технічного та технологічного прогресу майже у всіх сферах. Останні кілька років можна ознаменувати як період надзвичайно швидких і масштабних змін у галузі ІТ-технологій та обумовлених ними трансформацій світової політики. Проте разом з інтеграцією світової економіки з найшвидшими темпами розвитку ІТ-індустрії повстало питання нормативно-правової, психологічної, управлінської підготовки ІТ-фахівців.

Актуальними питаннями залишаються: забезпечення прав і свобод людини і громадянина, законних інтересів суспільства і держави у сфері ІТ-права; організації та діяльності суб‘єктів забезпечення інформаційної безпеки; запобігання, виявлення і припинення правопорушень (злочинів) в ІТ-сфері; правові проблеми віртуального середовища; захист прав споживачів при онлайн купівлі; договірні відносини у сфері передачі прав інтелектуальної власності та захисту прав інтелектуальної власності в Інтернеті; відповідальність за порушення умов використання контенту; створення правового поля у сфері трудових відносин в ІТ-галузі, проблеми конвергенції вітчизняного правового поля з нормами міжнародного права для ІТ-індустрії тощо.

Правову основу кібернетичної безпеки України становлять Конституція України, закони України «Про основи національної безпеки», «Про інформацію», «Про захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах», та інші закони, Конвенція Ради Європи про кіберзлочинність, інші міжнародні договори, згода на обов’язковість яких надана Верховною Радою України, Доктрина інформаційної безпеки України, а також інші нормативно-правові акти. Проте є вагомі недоліки у цій сфері: відсутність єдиного понятійного апарату та норм, щодо кваліфікації комп’ютерних злочинів; відсутність у державі розвинутих інститутів програмно-технічної та судово-кібернетичної експертизи як одного з головних механізмів у процесі документування та закріплення доказів «комп’ютерного» злочину та відповідних методик їх проведення; відсутність необхідного рівня координації та взаємодії між відповідними підрозділами правоохоронних структур при проведенні адекватних загрозам в зазначеній сфері запобіжних та правозастосовних заходів; малорозвинена загальнодержавна система протидії кіберзлочинності.

Отже, разом з появою інформаційної сфери повстали питання захисту та протидії комп’ютерним злочинам. На сьогоднішній день система кібербезпеки не є вдосконалою і потребую змін та покращень у встановлених актах та протидій.